

Sygn. akt IV Ka 163/22

1

2WYROK

2.1 W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 marca 2022 r.

4 Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

1 Przewodniczący:	1 SSO Ewa Rusin (spr.)
1 Sędziowie:	1 SO Agnieszka Połyniak 2 SR del. do SO Sebastian Kowalski
1 Protokolant:	1 Ewa Ślemp

przy udziale Elżbiety Reczuch Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 24 marca 2022 r.

6 sprawy D. Z.

7 syna A. i M. z domu S.

8 urodzonego (...) w W.

9 oskarżonego z art. 62 ust. 1 i 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29.07.2005r, art. 284 § 1 kk, art. 288 § 1 kk i art. 160 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, art. 288 § 1 kk i art. 160 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

10 na skutek apelacji wniesionych przez obrońcę oskarżonego i prokuratora

11 od wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

12 z dnia 23 grudnia 2021 r. sygnatura akt III K 1137/19

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

- 1) uchyla orzeczenia w pkt. III, IV, V, VI i VII jego dyspozycji o karze łącznej, probacji i jej warunkach,
- 2) oskarżonego D. Z. uniewinnia od zarzutu popełnienia czynu opisanego w pkt. IV części wstępnej wyroku i w tym zakresie kosztami procesu obciąża Skarb Państwa,
- 3) za przypisany oskarżonemu w pkt. I dyspozycji występki opisany w pkt. III części wstępnej wyroku na podstawie art. 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierza oskarżonemu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

4) na podstawie art. 85 § 1 kk i art. 86 § 1 kk kary pozbawienia wolności wymierzone oskarżonemu za zbiegające się przestępstwa łączy i wymierza karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

5) na podstawie art. 46 § 1 kk orzeka od oskarżonego obowiązek naprawienia szkody w całości przez zapłatę:

- pokrzywdzonej E. Z. kwoty 2000 (dwa tysiące) złotych,

- (...) Sp. z o.o. w W. kwoty 153.050 (sto pięćdziesiąt trzy tysiące pięćdziesiąt) złotych,

II. zwalnia oskarżonego od obowiązku poniesienia kosztów sądowych postępowania apelacyjnego w części skazującej, wydatkami za to postępowanie obciążając Skarb Państwa.

16SR del do SO Sebastian Kowalski SSO Ewa Rusin SSO Agnieszka Połyniak

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 163/22	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
wyrok Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 23 grudnia 2021r. sygn. akt III K 1137/19			
0.11.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w			

sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# obrońca			
0.11.3. Granice zaskarżenia			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów		

	prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu			
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia			
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia			
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka			
0.11.4. Wnioski				
#	Uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w				

związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
o.12.1. Ustalenie faktów				
o.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	D. Z.	Był wielokrotnie karany sędownie	Dane KRK z dnia 25.02.2022r.	632- 634
o.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
o.12.2. Ocena dowodów				
o.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
	Dane K. z dnia 25.02.2022r.	niekwestionowane		

<p>0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>		
<p>3.1.</p>	<p>Apelacji obrońcy</p> <p>1). naruszenia przepisów postępowania, a w szczególności art. 7 k.p.k. przez naruszenie zasady swobodnej oceny dowodów, tj. przyjęcie, że oskarżony D. Z. przyznał się do podpalenia obu samochodów, podczas gdy faktycznie przyznał się do podpalenia tylko jednego z nich, co wynika z konsekwentnych wyjaśnień oskarżonego składanych również na etapie postępowania</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

przygotowawczego,
jak i przed Sądem
orzekającym,

2). błędu w
ustaleniach
faktycznych
polegający na
przyjęciu, że
oskarżony
przywłaszczył
motocykl marki S.
na szkodę E.
Z., podczas gdy
faktycznie
pokrzywdzona
pozostawiła pojazd
bez jakiegokolwiek
dozoru, zamknięcia
na terenie swojej
posesji, która nie
była w jakikolwiek
sposób chroniona
i istnieje duże
prawdopodobieństwo,
że motocykl ten
został
przywłaszczony
przez nieustaloną
osobę,

3). błędu w
ustaleniach
faktycznych
polegający na
przyjęciu, że
oskarżony, tak jak
wyjaśniał w
pierwszych
wyjaśnieniach,
podpalił jednego
dnia oba pojazdy,
tj. samochód M.
i samochód B.,
podczas gdy z
całego pozostałego
materiału
dowodowego wynika
jednoznacznie, że
pojazdy te

	<p>podpalone zostały w innych datach, bo 14 września i 18 września, co uniemożliwia przyjęcie wiarygodnych wyjaśnień oskarżonego jako wyjaśnień będących jedynym dowodem co do osoby podpalacza co do obu przestępstw.</p>		
<p>Zwiążle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Ad. 1) i 3)</p> <p>Trafnie apelujący zakwestionował prawidłowość ustalenia zaskarżonego wyroku, przypisującego oskarżonemu D. Z. podpalenie samochodu marki M. (...) na szkodę J. W. (zarzut IV części wstępnej i odnoszący się do niego pkt. I dyspozycji wyroku).</p> <p>Jedynym dowodem przyjętego sprawstwa oskarżonego są jego pierwotne wyjaśnienia złożone w postępowaniu przygotowawczym, zanegowane przezeń</p>			

w postępowaniu sądowym. Nadto w sprawie brak jakichkolwiek innych dowodów, zwłaszcza osobowych, potwierdzających sprawstwo oskarżonego co do tego czynu.

Przyznanie oskarżonego do winy, osamotnione dowodowo i pozbawione oparcia o bezsporne okoliczności faktyczne tego czynu, nie stanowi „korony dowodów”, pozwalającej na prawidłowe uznanie zawinienia oskarżonego.

Przyznanie sprawcy do czynu może stanowić uprawnioną podstawę uznania winy, o ile owo przyznanie jest konsekwentne w toku procesu, niewątpliwe, poparte wyjaśnieniami oskarżonego, których treść niewątpliwie potwierdza okoliczności faktyczne czynu (co do czasu, miejsca i okoliczności), zweryfikowane innymi obiektywnymi dowodami, czy to

osobowymi czy innymi (np. opiniami biegłych). Taki stan dowodów w niniejszej sprawie przecież nie występuje.

Sąd I instancji nie poddał wyjaśnień oskarżonego, dotyczących omawianego zarzutu IV, analizie zgodnie z kryteriami art. 7 kpk, w szczególności poniechał oceny wewnętrznie sprzecznych w treści wyjaśnień oskarżonego, nie podając przekonujących powodów, dla których oparł ustalenia na zanegowanych przez oskarżonego obciążających wyjaśnieniach ze śledztwa, jak też nie odniósł treści wyjaśnień obciążających do kontekstu faktycznego przedmiotowego podpalenia. Ocena dowodu zatem nie jest wszechstronna i na przymiot prawidłowej nie zasługuje.

Mianowicie oskarżony pierwotnie w dniu 16.05.2019r. wyjaśnił iż cyt. „przynaję się do

posiadania narkotyków i podpalenia samochodów”, nie podając żadnych szczegółów faktycznych (protokół k. 33 v.). Tego samego dnia, po postawieniu zarzutu dokonania w nocy z 14 na 15 września 2018r. podpalenia pojazdów marki B. i M. (...) (k. 333) oskarżony przyznał się do tak postawionego zarzutu, wyjaśniając, że do podpalenia nakłoniła go nieznana mu wcześniej S. P., którą spotkał w kasynie na podzamczu, gdzie grała na automatach, z kieszeni płaszcza wyjęła karteczkę z dwoma numerami rejestracyjnymi samochodów, mówiąc że będą stały gdzieś na ulicy (...), że te samochody mają spłonąć, po czym przekazała mu 500 złotych i po podpaleniu obiecała wypłacić jeszcze 3500 złotych. Wedle tych wyjaśnień oskarżony dwa dni później do półlitrowej butelki nalał benzyny z kanistra, swym samochodem udał się na ul. (...), tam

zostawił samochód, pieszo udał się na ul. (...), widział że auta stoją pod domem, cyt. „ochlapałem samochód B. i ten drugi, wyrzuciłem następnie butelkę, podпалиłem i rzuciłem butelkę w stronę prawa samochodu B. i uciekłem” k. 335. Wyjaśnienia tej treści oskarżony podtrzymał w konfrontacji z ówczesną podejrzaną o podżeganie do przestępstwa S. P. (k. 341, która zanegowała tym oskarżeniom), co następnie podtrzymał (k. 402 i 413 akt).

Rzecz jednak w tym, że samochód B. został podpalony około 5-ej rano w dniu 15 września 2019r. zaś przedmiotowy samochód marki M. (...) dni później, nad ranem 18 września 2018r., co już czyni przyznanie oskarżonego i dotychczasowe wyjaśnienia do omawianego czynu IV podpalenia pojazdu marki M., dowodowo bezwartościowymi.

Na rozprawie oskarżony w wyjaśnieniach przyznając się do podpalenia samochodu B. (zarzut III) zanegował podpalenie pojazdu marki M. (k. 480). W następnych wyjaśnieniach na rozprawie w dniu 19.11.2020r. oskarżony ponownie przyznał się do podpalenia samochodu B. (zarzut III) i zanegował podpalenie przedmiotowego pojazdu marki M., wyjaśniając, że świadek 84- letnia S. P. nie jest osobą z kasyna, a pierwszy samochód spalił, bo dostał telefon z obietnicą pieniędzy ale zleceniodawcy nie zna (k. 498).

Niekonsekwencja i wewnętrzna sprzeczność opisanych wyżej wyjaśnień oskarżonego oraz bezsporny fakt, że do podpalen pojazdów nie doszło tej samej nocy ale w odstępie 3 dni oraz nieustalenie racjonalnego motywu do popełnienia przez oskarżonego tego czynu, przy

jednoczesnym braku jakichkolwiek innych dowodów sprawstwa oskarżonego, nakazuje zmienić zaskarżony wyrok przez uniewinnienie oskarżonego od przypisanego mu czynu, opisanego w zarzucie IV części wstępnej wyroku.

Ad. 2)

Wbrew oczekiwaniom apelującego ustalenia faktyczne wyroku w zakresie przypisanego oskarżonemu przywłaszczenia motocykla marki S. na szkodę E. Z. (pkt. II dyspozycji wyroku) nie są wadliwe, a zostały poczynione na prawidłowo ocenionych dowodach.

Jakkolwiek oskarżony w tym zakresie swe sprawstwo negował, to sąd I instancji oparł ustalenia na konsekwentnych zeznaniach pokrzywdzonej. Świadek szczegółowo opisała okoliczności czynu, podkreślając, że oskarżony po dokonanej sprzedaży najpierw

motor bezskutecznie naprawiał, potem obiecał zwrócić jej pieniądze za motor, ale kontakt na tej obietnicy się urwał. Jak to słusznie podkreślał sąd I instancji, oskarżony nie wskazał powodów, dla których pokrzywdzona miałaby tendencyjnie pomawiać oskarżonego o przywłaszczenie motoru. Takich powodów nie dopatrył się także sąd, tym bardziej, że z zeznań pokrzywdzonej wynikało, że z oskarżonym łączyła ją dłuższa dobra znajomość i to na tyle istotna, że oskarżony powierzał jej opiekę nad swoim dzieckiem a pokrzywdzona pożyczala od oskarżonego auto.

Z tych powodów depozycje apelacji zmierzające do podważenia ustaleń sprawstwa i zawinienia oskarżonego nie okazały się skuteczne.

Wniosek

<p>o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez przyjęcie, że oskarżony podpalił tylko jeden z pojazdów i uniewinnienie oskarżonego od pozostałego zarzutów z jednoczesnym uniewinnieniem oskarżonego od zarzutu opisanego w pkt. II wyroku i uchyleniem orzeczenia zobowiązującego do naprawienia szkód wyrządzonych przestępstwem</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Wskazano w sekcji 3.1 wyżej.</p>			
<p>3.2.</p>	<p>Zarzuty apelacji prokuratora: 1. obrazy prawa materialnego, to jest art. 70 § 1 k.k. polegającej na błędym zastosowaniu powyższej normy prawa karnego materialnego i zawieszeniu na jej podstawie wykonania orzeczonej kary</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

łącznej pozbawienia wolności w wymiarze 1 roku na okres próby lat 5 podczas gdy zgodnie z dyspozycją art. 70 § 1 k.k. zawieszenie wykonania kary następuje na okres próby, który wynosi od roku do 3 lat i biegnie od uprawomocnienia się wyroku

2. rażącej niewspółmierności wymierzonej D. Z. kary łącznej w wymiarze 1 (jednego) roku pozbawienia wolności i brak podstaw do zastosowania zasady absorpcji przy wymiarze kary łącznej w stosunku do stopnia społecznej szkodliwości przypisanych mu czynów, rodzaju i rozmiaru ujemnych następstw przestępstwa, rodzaju naruszonych obowiązków, rodzaju naruszonych dóbr prawnych, czasu popełnienia przestępstwa, co wynikało z niedostatecznego uwzględnienia przez sąd wszystkich okoliczności popełniania przestępstw przez skazanego,

	<p>pominięciu w ogóle przesłanek zastosowania zasady asperacji przy wymiarze kary łącznej, co w konsekwencji sprawia, że orzeczona kara nie spełni swoich celów w zakresie prewencji indywidualnej i ogólnej, zwłaszcza z uwagi na fakt, że skazanemu mogła zostać wymierzona kara pozbawienia wolności w wymiarze 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Ad. 1.) Oczywiście trafny pozostaje zarzut obrazy prawa materialnego art. 70 § 1 kk, skoro w myśl tego przepisu (w brzmieniu obowiązującym od 1 lipca 2015r. !) zawieszenie wykonania kary następuje na okres próby, który wynosi od roku do 3 lat i biegnie od uprawomocnienia się wyroku.</p> <p>Ad 2) Także i ten zarzut, rażącej niewspółmierności</p>			

<p>wymierzonej D. Z. kary łącznej w wymiarze 1 (jednego) roku pozbawienia wolności i brak podstaw do zastosowania zasady absorpcji przy wymiarze kary łącznej, okazał się co do zasady słuszny.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez</p> <p>a) wymierzenie skazanemu D. Z. kary łącznej w wymiarze 1 roku i 8 miesięcy,</p> <p>b) na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeczenie obowiązku naprawienia wyrządzonej przestępstwem, zarzuconym skazanemu czynem I z art. 284 § 2 k.k. szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego E. Z. kwoty 2.000 (dwóch tysięcy) złotych,</p> <p>c) na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeczenie obowiązku naprawienia wyrządzonej przestępstwem,</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

zarzuconym
skazanemu czynem
III z art. 288 § 1 k.k.
i art. 160 § 1 k.k.
w zw. z art. 11 § 2
k.k. szkody poprzez
zapłatę na rzecz
pokrzywdzonego
kwoty 153.050 (sto
pięćdziesiąt trzy
tysiące pięćdziesiąt)
złotych

d) na podstawie
art. 46 § 1
k.k. orzeczenie
obowiązku
naprawienia
wyrządzonej
przestępstwem,
zarzuconym
skazanemu czynem
IV z art. 288 § 1 k.k.
i art. 160 § 1 k.k.
w zw. z art. 11 § 2
k.k. szkody poprzez
zapłatę na rzecz
pokrzywdzonego J.
W. kwoty 17000
(siedemnastu
tysięcy) złotych

e) zasądzenia od
oskarżonego na
rzecz skarbu
państwa kosztami
procesu i opłatami
skarbowymi

Zwięźle o powodach
uznania wniosku za
zasadny, częściowo
zasadny albo
niezasadny.

Wobec
uniewinnienia
oskarżonego od
jednego z zarzutów

(IV opisanego w części wstępnej wyroku) zmianie uległy granice dolna i górna kary łącznej, bo najwyższa z kar jednostkowych to kara roku pozbawienia wolności za czyn I, suma kar to 2 lata i 1 miesiąc pozbawienia wolności.

Wobec popełnienia przez oskarżonego 3-ch przestępstw naruszających różne dobra chronione prawem, w odległym czasie (od września 2018r. do maja 2019r.), w stosunku do różnych osób pokrzywdzonych, wysokiego stopnia społecznej szkodliwości tych czynów, zwłaszcza czynu opisanego w pkt. III części wstępnej wyroku (podpalenia samochodu o wartości 153 tys. złotych, w dodatku w jego okolicznościach tj. bezpośrednio bliskości domu mieszkalnego i narażenia na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu pokrzywdzonych, przy łączeniu kar nie może być zastosowana zasada

pełnej absorpcji (nawet przy zastosowaniu art. 4 § 1 kk, przyjmując brzmienie art. 86 § 1 kk z daty czynów przypisanych, bo przecież aktualnie tj. od 20 czerwca 2020r., przepis ten wyklucza pełną absorpcję).

Uznając za uzasadnioną zmianę wymiaru kary łącznej na 1- rok i 6 miesięcy pozbawienia wolności, zatem kare o charakterze bezwzględnym, koniecznym stało się zmodyfikowanie podstawy dla naprawienia szkody, wskazując art. 46 § 1 kk na rzecz pokrzywdzonej E. Z. i ubezpieczyciela (...) Sp. z o.o. w W..

Za całkowicie nietrafiony uznano wniosek o zasądzenie od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kosztów procesu i opłat skarbowych.

Po pierwsze, sytuacja materialna oskarżonego i jego obciążenie alimentacyjne oraz kwoty zasądzonych wyrokiem odszkodowań nie

<p>wskazują, by mógł on owe koszty procesu uiścić.</p> <p>Po drugie, w postępowaniu karnym nie zasądza się „opłat skarbowych”.</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>4.1.</p>	<p>Nie wystąpiły.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>		
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>		
<p>0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>0.15.1.1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>	
<p>Rozstrzygnięcia o sprawstwie i zawinieniu oskarżonego co do czynów zarzucanych w pkt. I i III części wstępnej oraz przypisanego w pkt. II części</p>		

dyspozytywnej wyroku.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
<p>Sąd I instancji poczynił trafne ustalenia faktyczne, a prawidłowa ich subsumpcja skutkowałą słusznym skazaniem oskarżonego za przypisane mu występki.</p> <p>Zarzut apelacji obrońcy oskarżonego co do występkę sprzeniewierzenia mienia powierzonego z art. 284 § 2 kk okazał się bezzasadny.</p> <p>Ponadto w sprawie nie wystąpiły także podstawy bezwzględne z art. 439 § 1 kpk dla uchylenia orzeczenia niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionego zarzutu apelacyjnego a także okoliczności z art. 440 kpk.</p>	
0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	

0.0.15.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany	
<p>I. zmieniono zaskarżony wyrok w ten sposób, że:</p> <p>1) uchylono orzeczenia w pkt. III, IV, V, VI i VII jego dyspozycji o karze łącznej, probacji i jej warunkach,</p> <p>2) oskarżonego D. Z. uniewinniono od zarzutu popełnienia czynu opisanego w pkt. IV części wstępnej wyroku i w tym zakresie kosztami procesu obciążono Skarb Państwa,</p> <p>3) za przypisany oskarżonemu w pkt. I dyspozycji występki opisany w pkt. III części wstępnej wyroku na podstawie art. 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierzono oskarżonemu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,</p> <p>4) na podstawie art. 85 § 1 kk i art. 86 § 1 kk kary pozbawienia wolności wymierzone oskarżonemu za zbiegające się przestępstwa połączono i</p>		

<p>wymierzono karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,</p> <p>5) na podstawie art. 46 § 1 kk orzeczono od oskarżonego obowiązek naprawienia szkody w całości przez zapłatę:</p> <ul style="list-style-type: none"> - pokrzywdzonej E. Z. kwoty 2000 (dwa tysiące) złotych, - (...) Sp. z o.o. w W. kwoty 153.050 (sto pięćdziesiąt trzy tysiące pięćdziesiąt) złotych, 	
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>	
<p>Co do uniewinnienia oskarżonego- opisano w sekcji 3.1.</p> <p>Co do korekty wymiaru kary – opisano w sekcji 3.2.</p>	
<p>0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</p>	
<p>6. Koszty Procesu</p>	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
II.	Na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolniono oskarżonego od obowiązku poniesienia kosztów sądowych postępowania apelacyjnego w części skazującej, wydatkami za to postępowanie obciążając Skarb Państwa, o czym zadecydowała trudna sytuacja materialna oskarżonego oraz wymierzenie mu kary izolacyjnej.	
7. PODPIS		
SR del do SO Sebastian Kowalski SSO Ewa Rusin SSO Agnieszka Połyniak		

0.11.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego	
Rozstrzygnięcie, rozstrzygnięcia	brak albo	Orzeczenie o winie i karze w pkt. I, II, VII wyroku

ustalenie, którego dotyczy apelacja			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
0.11.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana

0.11.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	2		
Podmiot wnoszący apelację	Prokurator		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Orzeczenie o karze		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej		

	orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka		
0.11.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana